

**UPRAVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE**
Oddelek v NOVI GORICI
Rejčeva ulica 7
5000 NOVA GORICA

U 380/2007-15

S O D B A

V I M E N U L J U D S T V A

Upravno sodišče Republike Slovenije, Oddelek v Novi Gorici, je v senatu pod predsedstvom vrhovnega sodnika svetnika Janeza Breznika, ob sodelovanju višje sodnice svetnice Nevenke Zajc in višjega sodnika svetnika Igorja Lučovnika kot članov senata ter višje pravosodne svetovalke Katje Fabjan kot zapisnikarice, v upravnem sporu, ki ga je sprožila tožeča stranka Elektro Primorska d.d., Erjavčeva 22, Nova Gorica, ki jo zastopajo odvetniki Miro Senica in ostali iz Odvetniške pisarne Miro Senica in odvetniki, Ljubljana, Barjanska cesta 3, proti toženi stranki Republiki Slovenji, zastopani po Ministrstvu za okolje in prostor, Ljubljana, Dunajska cesta 48, zaradi priznanja lastnosti stranke v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja, o tožbi tožeče stranke proti odločbi Ministrstva za okolje in prostor RS, številka 35402-2/2006-31 z dne 17.9.2007, na nejavni seji dne 12.6.2008

o d l o č i l o :

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Zahteva tožeče stranke za povrnitev stroškov postopka se zavrne.**

O b r a z l o ž i t e v :

Tožena stranka je izpodbijano odločbo izdala v postopku odločanja o pritožbi Društva za opazovanje in preučevanje ptic Slovenije, DOPPS - Bird Life Slovenia, zoper sklep Agencije RS za okolje. Z njo je odpravila sklep navedene agencije številka 35102-114/2004-215 z dne 27.7.2007 (1. točke izreka) in je društvu priznala lastnost stranskega udeleženca v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja za poseg: veterna elektrarna Volovja reber in 110 kV daljnovod RTP Ilirska Bistrica - RTP Volovja reber, ki je bil uveden na zahtevo Elektro Primorske d.d. (2. točka izreka), ter je zahtevo za povrnitev pritožbenih stroškov Elektro Primorske d.d. zavrnila (3. točka izreka). V obrazložitvi, po povzemanju pritožbenih navedb in navedb podanih v odgovoru na pritožbo in navajanju obrazložitve izpodbijanega sklepa, tožena stranka navaja, da je stališče prvostopnega organa da društvo po določbi 153. člena ZVO-1 nima položaja stranskega udeleženca, nepravilno in da je zato izpodbijani sklep nezakonit. S citiranjem določb 142. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 - urad. preč. besedilo - ZUP) 64., 152. in 153. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list št. 39/06 - urad. preč. bes., 49/06 - ZMetD, 66/06 - odl. US in 33/07 - ZPNačrt - ZVO-1) ter 101. e in 137. člena Zakona o ohranjanju narave (Uradni list RS št. 96/04 - ZON) in z upoštevanjem nespornega dejstva, da DOPPS ni pridobil statusa na

podlagi in ob pogojih 152. in 153. člena ZVO-1, da pa ima status društva, ki deluje v javnem interesu na podlagi določb 137. člena ZON, pojasnjuje, da je potrebno določbo 137. člena ZON skladno z določbo 101. e člena ZON, tudi v odnosu do 64. člena ZVO-1 razumeti kot specialnejše določilo, ki se nanaša na ohranjanje narave, in ki čeprav starejše pravno pravilo, prevlada nad splošnim. Po mnenju tožene stranke pa Pravilnik o podrobnejših pogojih in merilih za pridobitev statusa nevladne organizacije, ki na področju varstva okolja v Republiki Sloveniji deluje v javnem interesu (Uradni list RS, št. 112/06) kot izvedbeni predpis, ki določa le pogoje in merila za pridobitev statusa društva, v ničemer ne vpliva na določbe 137. člena ZON in na pravico društva, ki deluje v javnem interesu, da zastopa interese ohranjanja narave v vseh upravnih in sodnih postopkih. V konkretnem primeru je bilo v postopku na prvi stopnji ugotovljeno, da ima DOPPS status društva, ki deluje v javnem interesu na področju ohranjanja narave, da ima poseg, za katerega je zahtevano okoljevarstveno soglasje, vpliv na naravo in da je namen delovanja DOPPS med drugim varovanje ptic in njihovih habitatov z raziskavami, naravovarstvenimi aktivnostmi, popularizacijo ornitologije, torej tistega dela narave, na katerega naj bi imel oziroma bi lahko imel predvideni poseg vplive. V okoljevarstvenem soglasju se določijo pogoji, ki jih mora upoštevati nosilec nameravanega posega, med drugim tudi na podlagi predpisov s področja ohranjanja narave, zato da bi preprečil, zmanjšal ali odstranil škodljive vplive na okolje. Ker se predvideni poseg, ki se deloma nahaja v posebnem varstvenem območju "Natura 2000", in je mednarodno pomembno območje za ptice v Sloveniji, je delovanje DOPPS kot društva, ki deluje v javnem interesu na področju ohranjanja narave, usmerjeno tudi na varovanje ptic in njihovih habitatov. Iz navedenih razlogov je tožena stranka izpodbijani sklep odpravila in DOPPS priznala lastnost stranskega udeleženca v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja. Ker je DOPPS v pritožbenem postopku uspel, je tožena stranka ob upoštevanju določb 113. in 114. člena ZUP zavrnila zahtevek Elektro Primorske d.d. za povrnitev stroškov, ki so ji nastali v zvezi z odgovorom na pritožbo.

Tožeča stranka v tožbi navaja, da je izpodbijana odločba nepravilna in nezakonita, ker je tožena stranka pri njeni izdaji nepravilno uporabila materialno pravo, nepravilno in nepopolno ugotovila dejansko stanje in kršila pravila splošnega upravnega postopka. Z navajanjem, da je bil postopek izdaje okoljevarstvenega soglasja na prvi stopnji končan z odločbo številka 35402-114/2004-187 izdano dne 26.6.2006, ki je postala zato, ker je bila pritožba DOPPS zoper navedeno odločbo s sklepom z dne 25.9.2006 zvržena, dokončna, tožeča stranka utemeljuje tožbeno trditev, da DOPPS, ki se zoper sklep o zavrženju pritožbe z dne 25.9.2006 ni pritožil, glede na določbe 263. člena in 260. člena ZUP nima več pravnega interesa za pridobitev položaja stranke v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja. Meni, da priznanje položaja stranskega udeleženca nima pravnih učinkov. Ker DOPPS, ki je za odločbo o okoljevarstvenem soglasju vedel najkasneje že dne 27.7.2006, ko je vložil zoper njo pritožbo in ki v skladu z 5. točko 1. odstavka 263. člena ZUP v roku enega meseca torej do dne 27.8.2006 ni vložil zahteve za obnovo postopka, v času izdaje izpodbijane odločbe ni imel več pravnega interesa za pridobitev položaja stranke v postopku. Toženi stranki zato očita, da je DOPPS priznala položaj stranke brez preizkusa, ki je predpisan v 247. členu ZUP in brez upoštevanja 129. člena ZUP, po katerem upravni organ zavrže zahtevo, če vlagatelj ne uveljavlja svoje pravice in pravne koristi. Zato bi morala tožena stranka odločbo Agencije Republike Slovenije za okolje o zavrnitvi pustiti v veljavi. Ugotoviti bi morala, da je bilo zahtevo vlagatelja, ki nima pravnega interesa treba zavreči in bi se pri odločitvi morala sklicevati na 3. odstavek 248. člena ZUP. Tožeča stranka, ki meni, da je tožba utemeljena z že navedenimi razlogi, v nadaljevanju toženi stranki očita, da svojega stališča glede razlage 137. člena ZON v odnosu na 64. člen ZVO-1 ni obrazložila zlasti glede navedbe, da se pravila nanašajo na ohranjanje narave in da zato v tem delu preizkus izpodbijane odločbe ni mogoč, kar predstavlja bistveno kršitev postopka. V zvezi s tem opozarja, da besedilo člena ZON glede uporabe postopka v postopku presoje vplivov na okolje napotuje na drugačno razlago. Vztraja pri trditvi, da je tožena stranka napačno uporabila materialno pravo, ker ni upoštevala, da je ZON glede na ZVO-1 lex generalis. Ker DOPPS ne izpolnjuje pogojev za sodelovanje v postopku po določbah ZVO-1, je zmotno stališče tožene

stranke, da le-ta ob drugačni razlagi ne bi mogel sodelovati v postopkih po ZVO-1. Tožeča stranka tudi opozarja, da je DOPPS sodeloval v postopku kot pooblaščenec stranke v postopku Primoža Rasporja in je v skladu z 58. členom ZVO-1 podal svoje mnenje in pripombe, ki so bile v meritorni odločbi upoštevane. Meni, da DOPPS, ki po ZVO-1 ne izpolnjuje pogoja za pridobitev položaja stranke v postopku, skuša pridobiti ta položaj preko generalne določbe ZON. V nadaljevanju toženi stranki očita tudi nepravilno uporabo 2. odstavka 101. e člena ZON, ki ga v obrazložitvi ne navaja v celoti, to je v delu, v katerem je določeno, da se ta postopek vodi skladno z določbami zakona, ki ureja varstvo okolja, v kolikor ta zakon določa drugače. Po navedeni odkazni določbi (splošna derogacijska klavzula) je določena posebna ureditev in izvedba presoje vplivov na okolje po pravilih ZVO-1 in ne več po ZON. ZON namreč nikjer ne določa, da glede strank v postopku presoje vplivov na okolje določila ZVO-1 ne veljajo. V nadaljevanju toženi stranki očita, ker se glede ugotovitve dejanskega stanja sklicuje na odločbo prve stopnje. Meni, da bi morala, ker je sama meritorno odločila, sama ugotoviti dejansko stanje in zanj navesti tudi listine in dokumente, na katerih temelji njena ugotovitev. Ker organ prve stopnje v obrazložitvi prvostopne odločbe svojih ugotovitev v tem delu ni konkretiziral, tudi preizkus v tem delu ni mogoč. Na zakonitost in pravilnost odločbe organa prve stopnje pa po prepričanju tožeče stranke navedena pomanjkljivost ni mogla vplivati, saj njegova odločitev na ugotovitev v tem delu ni bila vezana. Nepravilno in nepopolno je tožena stranka ugotovila dejansko stanje, saj predvideni poseg, kot izhaja iz meritorne odločbe z dne 26.6.2006, nikjer ne posega in ni predviden v območju "Natura 2000". Ker tožena stranka ni navedla kako je to ugotovila, preizkus izpodbijane odločbe v tem delu ni mogoč. V izpodbijani odločbi pa tudi niso navedene okoliščine, iz katerih izhaja ugotovitev, da je območje SAP Snežnik - Pivka, v katerem je predviden poseg, zavarovano zaradi ptic. Meni, da okoliščina, da je določeno območje zavarovano, sama po sebi še ne pomeni, da ima določen poseg vpliv na tisti del narave, ki jo DOPPS varuje. Zato bi moral DOPPS konkretizirati dejstva, da je neko območje zaščiteno in da del zaščite predstavlja tudi varovanje ptic. Po mnenju tožeče stranke nekonkretizirana dejstva ne predstavljajo uveljavljanje konkretnih pravic, temveč le dejanski interes za uresničevanje ciljev DOPPS. Tudi abstraktna možnost določitve pogojev varstva narave, ki jo vsebuje zakon, po presoji tožeče stranke ni zadostna podlaga za priznanje položaja stranke v postopku, saj ne izkazuje konkretnega pravnega interesa. Tožeča stranka zatrjuje, da se je tožena stranka pri obrazložitvi svoje odločbe naslonila na predhodno odločbo Upravnega sodišča RS in da pri tem ni upoštevala spremembe dejanskega stanja, čeprav je na upoštevanje spremembe dejanskega stanja opozorilo Vrhovno sodišče v odločbi X Ips 1209/2006 z dne 26.4.2007. Po zatrjevanju tožeče stranke pomenijo spremembo dejanskega stanja naslednja dejstva: dne 26.6.2006 je bila izdana vsebinska odločba s št. 35402-114/2004-187, DOPPS ni vložil pravnega sredstva zoper sklep o zavrženju pritožbe; sprejem podzakonskega akta, ki omogoča uveljavljanje položaja stranke v postopku na podlagi ZVO-1, in umik posega izven območja Nature 2000. Ker spremenjenega dejanskega stanja tožena stranka ni ugotovila, ostaja dejansko stanje nepravilno in nepopolno ugotovljeno, posledično pa je narobe uporabljeno tudi materialno in procesno pravo. Tožena stranka pa bi zato, ker je samostojno ugotavljala dejansko stanje, morala strankam omogočiti izjasnitev o določenih dejstvih in bi glede na nasprotujoče si interese strank morala izvesti obravnavo. Ker tega ni storila ji tožeča stranka očita kršitev načela zaslišanja strank (9. člen ZUP). Sodišču zato predlaga, da izpodbijano odločbo odpravi in toženi stranki naloži vračilo stroškov postopka, podrejeno pa sodišču predlaga da izpodbijano odločbo odpravi in zadevo vrne toženi stranki v ponovno odločanje.

Tožena stranka v odgovoru na tožbo vztraja pri razlogih navedenih v izpodbijani odločbi in sodišču predlaga, da tožbo kot neutemeljeno zavrne.

Stranka z interesom - Društvo za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije, DOPPS - Bird Life Slovenia (v nadaljevanju DOPPS), v odgovoru na tožbo navaja razloge, zaradi katerih je po zavrnitvi njene zahteve za priznanje statusa stranskega udeleženca v postopku vložila tožbo o kateri

je sodišče odločilo s sodbo, ki je postala pravnomočna. Ker je v času izdaje prvostopenjske odločbe že imela sodbo je s tem zaščitila svoj pravni interes po priznanju stranskega udeleženca v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja. Meni, da je s tem, ko je vložila pritožbo zoper odločbo o izdaji okoljevarstvenega soglasja, izključila uporabo 129. člena ZUP. Pojasnjuje, da je bila njena pritožba zavržena ravno zato, ker takrat njen status stranskega udeleženca še ni bil pravnomočno potrjen. V zadevi njenega statusa se je tako odločilo v "vzporednem" postopku, v katerem je upravni organ svoje že povedal. Zato vprašanja o katerem je bilo že odločeno in je bilo predmet presoje Upravnega sodišča RS, v tem postopku ni bilo mogoče več sprožiti. Ker je DOPPS od samega začetka postopka v zadevi okoljevarstvenega soglasja poskušal po zakoniti poti pridobiti status stranskega udeleženca, v konkretnem primeru ne pridejo v poštev argumenti tožeče stranke, ki se nanašajo na preprečevanje zlorabe in zavlačevanja postopkov obnove. Ker upravni organ kljub pozivu DOPPS-a z izdajo okoljevarstvenega soglasja ni počakal do pravnomočnega priznanja njenega statusa, meni, da je le datum prejema izpodbijane odločbe, s katero je bil DOPPS-u status dokončno priznan, mogoče upoštevati kot datum teka roka za obnovo postopka. Stranka z interesom v nadaljevanju navaja, da je izpodbijana odločba, s katero ima društvo s priznanim statusom delovanja v javnem interesu na področju ohranjanja narave pravico udeleževati se tudi postopkov, ki se vodijo po ZVO-1 in zlasti postopkov okoljevarstvenega soglasja, pomembna za celotno slovensko sodno in upravno prakso. Sodišču glede na navedeno predlaga, da tožbo v celoti kot neutemeljeno zavrne.

Tožeča stranka v pripravljalni vlogi vztraja pri tožbenih navedbah in v celoti prereka navedbe stranke z interesom, v kolikor se z njimi izrecno ne strinja. Ker je v odgovoru na tožbo stranka z interesom tudi sama potrdila dejstvo, da je vložila pritožbo zoper odločbo o izdaji okoljevarstvenega soglasja in tudi dejstvo, da zoper sklep o zavrženju pritožbe ni vložila pritožbe, posledično torej tudi ni mogla sprožiti upravnega spora, to po mnenju tožeče stranke pomeni, da ni izrabila pravnih sredstev, s katerimi bi lahko dosegla, da bi se o njeni pritožbi meritorno odločalo oziroma, da bi se ji priznalo položaj stranke. Ker se je stranka z interesom odločila za vložitev pritožbe, pa bi morala predlagati vsaj prekinitev postopka do sprejema pravnomočne sodbe, česar pa ni storila. Navedena dejstva, po mnenju tožeče stranke privedejo do ugotovitve, da stranka z interesom za pridobitev statusa stranke v obravnavanem postopku nima interesa, ker po zakonu ne more začeti obnove postopka. Zato je postopanje in razlaganje stranke z interesom v odgovoru na tožbo pravno napačno. O dejstvu, da ZUP ne omogoča isti stranki hkrati vložitev pritožbe in zahteve za obnovo postopka, če oseba ni sodelovala v postopku, je edina možna razlaga, da se, če se v zakonskem roku pritoži stranka, ki v postopku ni sodelovala, v okviru pritožbenih sredstev rešuje tudi vprašanje njene upravičenosti sodelovanja v postopku. Iz navedbe stranke z interesom, da gre glede roka za izjemen precedenčni pravni primer, pa po mnenju tožeče stranke izhaja, da stranka z interesom ne zanika zamude roka in da nima pravnega, ampak varuje dejanski interes. Ker noben zakon ne določa, da se v primeru društva registriranega po posebnem zakonu na področju narave, materialni roki za vložitev pravnih sredstev ne spoštujejo, to pomeni, da stranka z interesom nima podlage za uveljavljanje pravnega interesa in da želi uveljaviti svoj dejanski interes. Dejanski interes pa bi stranka z interesom lahko uveljavila na podlagi določb ZVO-1, ker tega ni storila, je neutemeljeno sklicevanje tudi na določila mednarodne konvencije, saj so le-ta prenesena v ZVO-1. Tožeča stranka poudarja, da po dosednji sodni praksi (Upravno sodišče RS in Vrhovno sodišče RS v postopku vračanja gozdov v Triglavskem narodnem parku) samo dejstvo, da je neka oseba javnega prava registrirana kot društvo z javnim interesom, še ne pomeni, da lahko sodeluje v katerem koli upravnem ali sodnem postopku.

Tožba ni utemeljena.

Na podlagi ugotovitev izpodbijane odločbe, ki temeljijo na ugotovitvah organa prve stopnje in na podatkih iz posredovanih upravnih spisov, je po presoji sodišča tožena stranka na pravilno

ugotovljeno dejansko stanje tudi pravilno uporabila zakon. Sodišče zato sledi utemeljitvi izpodbijane odločbe, v zvezi s tožbenimi navedbami pa še dodaja:

Po oceni sodišča je zmotno stališče tožeče stranke, ki meni, da so zatrjevani tožbeni razlogi nepravilne ugotovitve dejanskega stanja in s tem v zvezi zatrjevanih kršitev materialnega zakona, podani z okoliščinami, na katere se sklicuje. Tožena stranka je uporabila določbe ZVO-1 in ZON v skladu s pravnim mnenjem, ki ga je Upravno sodišče Republike Slovenije podalo v sodbi U 528/2006-15 z dne 29.6.2006, s katero je bila odpravljena odločba Ministrstva za okolje in prostor z dne 13.1.2006 o zavrnitvi pritožbe DOPPS zoper sklep Agencije RS za okolje o zavrnitvi tožnikove zahteve vložene dne 15.9.2004 za priznanje lastnosti stranke v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja. Za spremembo pravnega tolmačenja zakonskih določb zavzetega v navedeni pravnomočni sodbi, v kateri so bili že obravnavani tudi ugovori, ki jih tožeča stranka glede pravnega tolmačenja uporabljenih določb ZVO-1 in ZON podaja v tožbi, sodišče nima podlage. Zato tudi tožbeni razlog nepravilne uporabe materialnega zakona v tem delu ni utemeljen. Tožbena trditev, da se je dejansko stanje, na katerem bi morala temeljiti odločitev o zahtevi DOPPS vloženi dne 15.9.2004, spremenilo in da je zato tožena stranka nepravilno in nepopolno ugotovila dejansko stanje, je po presoji sodišča neutemeljena. Dejstva, ki so pravno pomembna za odločanje o priznanju statusa stranskega udeleženca v obravnavani zadevi, so bila ugotovljena na podlagi podatkov v upravnih spisih, ta dejstva je ugotovil po opravljeni obravnavi tudi organ prve stopnje v sklepu z dne 27.7.2007, s katerim DOPPS-u - stranki z interesom ni priznal zahtevanega statusa. Zato je neutemeljen tožbeni očitek, da bi morala tožena stranka pred izdajo izpodbijane odločbe tožeči stranki omogočiti, da se o okoliščinah, ki lahko vplivajo na odločitev izjasni. Iz izpodbijane odločbe, ki temelji na podatkih v upravnih spisih niti iz navedb v tožbi ne izhaja, da tožeča stranka z ugotovitvami, na katerih temelji izpodbijana odločitev, v upravnem postopku ni bila seznanjena. Prav tako pa tožeča stranka v upravnem postopku in v tožbi ni in ne navaja konkretnih dejstev in dokazov o tem, da se predvideni poseg za katerega zahteva okoljevarstveno soglasje deloma ne nahaja v posebnem varstvenem območju "Natura 2000", ekološko pomembnem območju Snežnik - Pivka in niti, da na to območje delovanje DOPPS ne sega in da varovanje ptic in njihovih habitatov na tem območju ni potrebno. Glede na navedeno sodišče ni imelo razlogov za dvom v pravilnost dejanskega stanja ugotovljenega v izpodbijani odločbi. Trditve tožeče stranke, da stranka z interesom nima več pravnega interesa za uveljavljanje zahteve vložene dne 15.9.2004, pa za odločanje v tem upravnem sporu po presoji sodišča niso pravno pomembne. Iz tožbenih navedb namreč ne izhaja, da je tožena stranka izdala izpodbijano odločbo po tem, ko je bilo o zahtevi stranke z interesom za obnovo postopka v zadevi izdaje okoljevarstvenega soglasja že dokončno odločeno in niti, da je bila zahteva za obnovo z dokončnim sklepom že zavržena. Zato tudi uporaba in razlaga določb, s katerimi so v ZUP urejena pravna sredstva, ki jih imajo stranke v postopku, in ugotavljanje okoliščin ali je imela stranka, ki ji je bil status stranskega udeleženca priznan z izpodbijano odločbo, tudi v času izdaje odločbe pravni interes za odločanje o zahtevi vloženi v letu 2004, v konkretnem primeru ni bilo potrebno. Navedeno pa pomeni tudi, da je neutemeljena tožbena trditev o spremenjenem dejanskem stanju in tožbeni očitek, da tožena stranka pri odločanju ni ugotavljala in upoštevala spremenjenega dejanskega stanja.

Glede na vse navedeno je sodišče na podlagi dejanskega stanja, ugotovljenega v izpodbijani odločbi, lahko ugotovilo, da je bil postopek pred izdajo odločbe pravilen in da je odločba pravilna in zakonita. Zato je tožbo kot neutemeljeno zavrnilo po 1. odstavku 63. člena ZUS-1.

Izrek o stroških temelji na določbi 4. odstavka 23. člena ZUS-1.

PRAVNI POUK: Zoper to sodbo ni pritožbe (1. odstavek 73. člena ZUS-1).

Nova Gorica, 12.6.2008

**Predsednik senata:
Janez Breznik, l.r.**

Ta prepis je soglasen z izvornikom.
Podpis pristojne sodne osebe: *[Signature]*